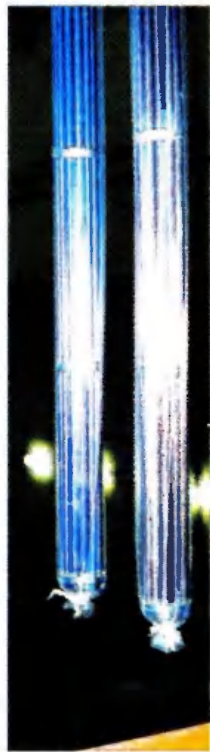
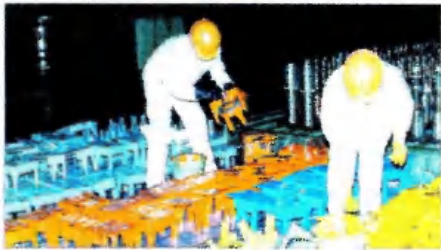

ЦЕ БУЛО ТАК НЕДАВНО,

Історія — пані при-
мхлива. Це відомо давно.
А ось новий приклад.

Рівно дев'ять років тому
— 30 листопада 1986 року
— було завершено споруд-
ження об'єкта „Укриття“
— залізобетонного шатра,
яке накрило зруйнований
реактор 4-го блока Чорно-
бильської АЕС. Після
аварії 26 квітня людство з
трепетом серця спо-
стерігало за тим, як роз-
гортались рятувальні ро-
боти на станції. І ось епі-
центр техногенної сва-
волі було приборкано,
сплутано, сповито, мов
неслухняне немовля.
Відтоді світ зміг полегше-
но зітхнути.

„Укриття“ — перша ви-
датна перемога учасників
ліквідації аварії та її на-
слідків. Замислимось-но:
що це означало? А означа-

ЦЕ БУЛО ТАК ДАВНО...

ло те, що між травнем
1945-го і листопадом
1986-го знаменніших,
світліших подій у вітчиз-
няній історії, схоже, не
було.

Чотири десятиріччя між
двома верхніми точками і
мільйонносердий біль на
шляху до них.

У що обійшовся нам
об'єкт „Укриття“? За нього
заплачено здоров'ям
людей, безприкладними
волею, витримкою, ви-
нахідливістю вчених, про-
ектувальників, будівель-
ників, експлуатаційників,
військовиків — кадрових
та з запасу... Яке багатст-
во покладено на жертви-
ник. Але в суєті повсяк-
дення якимось почали забу-
ватись і втрати, і справи
будівничих, і дата.

Отже, 30 листопада.
Пам'ятаймо. Без „Укрит-
тя“ не відродилось би
життя станції, не засяяло
б усмішками нове місто
енергетиків Славутич. І
хіба не заради усмішок
ризикували будівничі?!

*У фото-
об'єктиві:*

◆ Президент
України
Леонід Кучма
і директор
ЧАЕС Сергій
Парашин
◆ ЧАЕС:
люди і блоки

